

og paa hvilken Maade man skulde komme disse Husmænd til Hjælp. Det er jo nemlig ikke saadan, at de, der byggede i Fjor, bliver særlig daarligt stillet i Forhold til dem, der bygger i Aar, thi Byggepriserne er jo ikke gaaet saa forfærdelig meget ned, saa at de, som nogle siger, nu skulde være 25 pCt. lavere end i Fjor. De Tilbud, man faar i Aar, er kun 5—6 pCt. under dem, man fik i Fjor, det er alt, og der bliver altsaa ikke nogen videre stor Forskel fra i Fjor, det bliver omtrent de samme Beløb, der kommer til at medgaa til Bygningerne. Derfor forstaar jeg ikke, at det ærede Medlem Hr. Ulrich, der jo dog har et meget varmt Hjerte og ikke er bange for at lægge det frem, vil være saa haardhjertet overfor Nybyggerne og ikke vil støtte vore Krav om Driftsloaen.

Jeg skal endnu en Gang anbefale mine Partifæller at stemme for samtlige Ændringsforslag undtagen Ændringsforslaget under Nr. 9, som jeg anbefaler at stemme imod.

Ordføreren (Brorsen): I Anledning af det ærede Medlem Hr. Olufsons sidste Udtalelser skal jeg blot gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem er galt underrettet, naar han mener, at jeg i særlig Grad skulde have givet Anledning til, at § 6 har faaet den Affattelse, som den fik i 1919. Jeg ved ikke, hvem det ærede Medlem har haft til Manuduktør, men i alt Fald er det ærede Medlem galt underrettet. Han var jo ikke selv med til de Forhandlinger, der særlig blev ført i Udvalget, men der er ingen af dem, der var med til disse, der ikke ved, at jeg aldrig for mit personlige Vedkommende har været Tilhænger af den Bestemmelse, der blev indført i Loven.

Jeg takker naturligvis det ærede Medlem, fordi han, ligesom jeg, vil være med til at skabe større Ensartethed, men jeg har det Indtryk, at hans Ensartethed gaar i en gal Retning. Skal der skabes Ensartethed, bør Tilskuddet ydes paa samme Maade som i Husmandsloven, saaledes at der ydes et bestemt Beløb. Men naturligvis er det et Spørgsmaal, som maa overvejes ad Aare. Det kan selvfølgelig ikke optages paa det nuværende Tidspunkt.

Olufson: Maa jeg sige til den ærede Ordfører (Brorsen), at under hele Sagens Behandling skinnede det klart igennem, hvilken Vej det ærede Medlem vilde ud, og netop de Udtalelser, som fremkom ved anden Behandling, hvor det ærede Med-

lem saa stærkt gik imod den Affattelse af § 6 i Lovforslaget, som Paragraffen den Gang havde, var Anledning til — det viser Forhandlingerne —, at Sagen blev taget op imellem anden og tredie Behandling. Hvad der er sket i Udvalget, kan jeg naturligvis ikke sige, men hvad der staar paa Tryk i Rigsdagstidenden, det maa dog have sin Rigtighed. Det er rigtigt nok, at der er Uensartethed, men jeg arbejdede i Gaar paa at faa Ensartethed, og hvis det ærede Medlem vil støtte mig i dette Arbejde, bør han inden det andet Lovforslags tredie Behandling stille Forslag om, at der kommer Ensartethed til Veje derved, at man gaar den Vej, som jeg har anvist.

Niels Frederiksen: Den højtærede Landbrugsminister mente, at det var overflødigt at indsætte i Loven Bestemmelser om, at Jord ikke kunde afhændes, naar der var tilstrækkelig Efterspørgsel fra Egnens Befolkning efter denne Jord. Jeg vil derom sige, at det har selvfølgelig altid været Hensigten, at det skulde være Efterspørgsel fra kvalificerede Ansøgere paa Egnen, for at der skulde kunne tages Hensyn til denne Efterspørgsel. Det er jo rigtigt, at man kan ikke beholde den Jord, hvortil der er Efterspørgsel fra Egnen, naar det ikke er kvalificeret Efterspørgsel, og det er ogsaa rigtigt, at man kan være udsat for, at der kommer en hel Del Ansøgninger fra Egnens Befolkning, som man i Henhold til Lovens Bestemmelser og for Sagens gode Fremmes Skyld ikke kan tage Hensyn til. Jeg maa dog fastholde det nødvendige i, at man indfører denne udtrykkelige Bestemmelse i Lovforslaget, for det skal nok komme til at vise sig, at mange Kræfter vil blive sat i Bevægelse for at hindre, at velegnet Jord, som Egnens Befolkning ønsker, kan blive brugt efter denne Lovs Formaal. Jeg kan imidlertid kun yde den højtærede Landbrugsminister min Anerkendelse for, at han her udtrykker som sin Opfattelse, at naar der er kvalificerede Ansøgere blandt Egnens Befolkning, er det en Selvfølge, at Jorden ikke bliver solgt.

Bemærkningerne om Tyngsauktioner og Ekspropriation skal jeg ikke komme stærkt ind paa; men jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at hvis man ved den Forsøgslovgivning, som det foreliggende Lovforslag vil indføre, kommer til det Resultat, at det er umuligt at erhverve Jord paa rimelig Maade, er man nødt til at lade en saadan Lovgivning som denne standse eller